

DECIZIE

08 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte
Judecători

Vladimir Timofti
Anatolie Țurcan
Elena Cobzac

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Diaconov Vladimir în numele inculpatului Mocanu Radion, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 11 octombrie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2019, în cauza penală în privința lui

Mocanu Radion XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în s. XXXXX, r-nul XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 24.07.2018– 11.10.2018;

Instanța de apel: 07.11.2018–30.01.2019;

Instanța de recurs: 03.04.2019–08.07.2019;

Asupra admisibilității recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 11 octombrie 2018, examinată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală în conformitate cu prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, Mocanu Radion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, la amendă în mărime de 860 unități convenționale, echivalentul a 43 000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că R. Mocanu la 13 iunie 2018, aproximativ ora 19⁵⁰, fără a deține permis de conducere, fiind anterior judecat pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art.264¹ alin.(4) din Codul penal și respectiv, fiind conștient de faptul că legislația națională interzice de a conduce mijloace de transport în stare de ebrietate alcoolică și nedispunând de permis de conducere, a condus automobilul de model „XXXXX”, cu n/î XXXXX, deplasându-se pe una din străzile s. Bahmut r-nul Strășeni, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat constatată prin intermediul mijlocului tehnic-științific alcooltestul „Drager Alcotest 8510”, în rezultatul căruia a fost depistată o concentrație a vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,48 mg/1 și se califică conform art.134¹² alin.(3) Cod Penal, ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

3. Nefiind de acord cu sentința, cu apel a contestat-o avocatul V. Diaconov în numele inculpatului, care a solicitat casarea parțială a acesteia în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie stabilită lui R. Mocanu pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare, cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal.

În argumentarea apelului apărarea a invocat următoarele:

- la stabilirea pedepsei instanța de fond nu a ținut cont că situația financiară a inculpatului este dificilă, salariul care îl primește de la SRL „BitriMax” este de 2 573 lei, din acest salariu inculpatul o întreține pe bunica și sora sa, ultima este studentă;

- deși instanța de fond a menționat că inculpatul și-a procurat un automobil, însă aceasta nu a luat în considerație că acest automobil este vechi și a fost procurat la un preț mic în baza unui credit de la bancă;

- anterior în 2017 R. Mocanu a fost condamnat pentru săvârșirea unei infracțiuni similare și a fost sancționat cu muncă neremunerată în folosul comunității, prin urmare, instanța nu a fost în drept de a-i stabili în prezenta cauză o pedeapsă cu amenda, care este o sancțiune mai ușoară decât munca neremunerată în folosul comunității, dar este mai dificil de realizat de către inculpat;

- stabilindu-i pedeapsa instanța de fond nu a ținut cont de condițiile de viață ale familiei inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2019 apelul declarat a fost respins ca nefondat.

În argumentarea deciziei instanța a reținut că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma prevederilor art.art.95, 101 Cod de Procedură penală prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportate la declarațiile date de inculpat în cadrul ședinței de judecată și în cadrul ședinței instanței de apel și probele administrate, a stabilit corect situația de fapt, corect încadrând acțiunile inculpatului în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal.

Verificând sentința contestată prin prisma temeiurilor invocate de către apelant și anume că la stabilirea pedepsei instanța de fond nu a ținut cont de criteriile generale de stabilire a pedepsei prevăzute la art.75 Cod penal, Colegiul penal a conchis că aceste alegații sunt nefondate. În argumentarea acestei concluzii Colegiul penal a relevat că pedeapsa stabilită este echitabilă și proporțională gravității faptei comise la numirea căreia s-a ținut cont de prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești pronunțate în speță a declarat recurs ordinar avocatul V. Diaconov în numele inculpatului, care invocând temeiul de drept prevăzut la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acestora cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui R. Mocanu să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare, cu aplicarea art.90 Cod penal, invocând următoarele argumente:

- pedeapsa stabilită este inequitabilă, iar decizia instanței de apel este neîntemeiată, nemotivată și arbitrară;

- instanța de apel nu s-a pronunțat absolut în privința categoriei pedepsei numite, și doar a menționat că pedeapsa cu amenda a fost stabilită în limitele legii, ignorând motivele invocate în cererea de apel, or prin apel nu s-a contestat faptul că pedeapsa cu amenda a fost stabilită în afara limitelor legale, dar s-a solicitat aplicarea în privința lui R. Mocanu unei alte categorii de pedeapsă cum ar fi munca neremunerată sau închisoarea cu dispunerea suspendării executării acesteia în temeiul art.90 Cod penal;

- în decizia adoptată instanța de apel nu a argumentat de ce consideră că pedeapsa cu amenda stabilită este una echitabilă și de ce - în speță nu este posibil de aplicat o altă categorie de pedeapsă cum ar fi munca neremunerată sau închisoarea cu aplicarea art.90 Cod penal;

- la momentul pronunțării deciziei, prin Legea nr.138 din 19.07.2018 din sancțiunea art.264¹ alin.(4) Cod penal a fost exclusă pedeapsa amenzii, astfel instanța nu s-a pronunțat asupra faptului dacă în privința inculpatului poate fi aplicată legea nouă.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Raționamentele instanței privind inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de apărare, se întemeiază în drept pe dispoziția art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, potrivit căreia instanța examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate corespunzător de către recurenți.

Prin urmare, recursul este declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, atunci când titularul acestuia invocă în cerere temeiuri care în mod evident nu sunt aplicabile circumstanțelor cauzei, sau când nu este descrisă și argumentată esența încălcării.

Din conținutul cererii de recurs ordinar declarate de avocatul V. Diaconov, se constată că acesta critică hotărârile judecătorești pronunțate în speță considerându-le neîntemeiate și neargumentate în partea stabilirii categoriei de pedeapsă, considerând că instanțele urmau ai numi inculpatului R. Mocanu o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare, cu aplicarea art.90 Cod penal.

În același timp, instanța de recurs constată că, autorul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele inferioare, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor reținute în sarcina inculpatului, respectiv Colegiul penal în această parte nu se va expune.

În continuare, analizând criticile formulate de recurent, prin prisma temeiurilor prevăzute de pct.6) și 10) din alin.(1) al art.427 Cod de procedură penală, instanța de recurs apreciază argumentele invocate, ca fiind neîntemeiate, or, efectuând o verificare a materialelor din dosar se constată că, instanțele de fond la soluționarea chestiunii privind individualizarea pedepsei, au adoptat soluții corecte.

În argumentarea acestei concluzii Colegiul penal va reține că sancțiunea normei penale în baza căreia a fost condamnat R. Mocanu prevede amendă în mărime de la 1 050 la 1 150 unități convenționale, muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 ore, sau închisoare de până la 1 an.

Astfel, în cazul în care sancțiunea articolului prevede pedepse alternative, individualizarea categoriei pedepsei se începe de la pedeapsa cea mai blândă, care întotdeauna este înscrisă prima în sancțiune conform ierarhiei pedepselor legiferați în art.62 Cod penal.

La individualizarea categoriei pedepsei, instanța de judecată trebuie să țină cont de criteriile prevăzute de art.75 Cod penal și scopurile pedepsei prevăzute în art.61 Cod penal.

Constatarea de către instanță de apel a imposibilității aplicării inculpatului pedepsei sub formă de munca neremunerată în folosul comunității, Colegiul penal o consideră justificată, deoarece spre deosebire de pedepsele cu închisoare sau amendă, care pot fi aplicare coercitiv indiferent de voința infractorului, sancțiunile și măsurile comunitare necesită cooperarea acestuia pentru a-și atinge scopurile, de aceea **munca neremunerată în folosul comunității poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea pedeapsă.**

Potrivit procesului verbal al ședinței de judecată în prima instanță (f.d.81-verso) fiindu-i acordat ultimul cuvânt, inculpatul R. Mocanu a solicitat să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă sub formă de amendă, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, ca urmare corect instanța de fond ținând cont de faptul că inculpatul nu și-a exprimat acordul la executarea pedepsei sub formă de munca neremunerată, a fost în imposibilitate de a aplica o asemenea pedeapsă.

Totodată, Colegiul consideră că instanța de apel corect a respins apelul apărătorului în numele inculpatului, or, instanța ierarhic inferioară nu a constatat nici un temei de a admite solicitarea apelantului privind aplicarea inculpatului R. Mocanu a unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității sau a pedepsei închisorii. Prin asemenea soluție, instanță de apel contrar prevederilor art.410 Cod de procedură penală, ar fi agravat situația inculpatului în propriul apel, deoarece, pedeapsa sub formă de „muncă neremunerată în folosul comunității” și „închisoare” sunt reglementate ca fiind pedepse mai grave decât pedeapsa sub formă de „amendă”, iar sentința nu a fost contestată de acuzatorul de stat sub aspectul blândeții pedepsei.

Ținând cont de cele menționate, Colegiul penal conchide că, la individualizarea pedepsei penale în privința inculpatului, instanța de fond a avut în vedere criteriile generale de individualizare prevăzute de art.75 Cod penal, și anume: gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Prin urmare Colegiul constată, că pedeapsa astfel cum a fost individualizată de instanța de fond, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art.61 Cod penal și se apreciază că, pedeapsa sub formă de amendă, față de natura și gravitatea faptei comise, a circumstanțelor reale de săvârșire a acesteia și a celor personale ale inculpatului, este aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii, contribuind la reeducarea inculpatului, la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale.

Mai mult, Colegiul penal remarcă faptul că, deși sancțiunea art.264¹ alin.(4) Cod penal, prevedea: “amenda de la 1 050 până la 1 150 unități convenționale”, instanța de fond reieșind din circumstanțele cauzei și ținând cont de prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, în mod just i-a stabilit amenda în mărime de 860 unități convenționale.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanță a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.art.414-417 Cod de procedură penală, iar argumentele invocate de recurent care critică măsura de pedeapsă aplicată inculpatului, considerând-o inechitabilă și astfel, în opinia acestuia, s-au comis erori de drept stipulate în pct.6) și 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, sunt neîntemeiate, deoarece instanța de fond a stabilit inculpatului o pedeapsă în concordanță cu prevederile legii.

Prin urmare, se impune inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Diaconov Vladimir în numele inculpatului Mocanu Radion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2019 în cauza penală în privința lui **Mocanu Radion**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 07 august 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac